

Отже, проведений нами аналіз окремих положень щодо відповідальності за захоплення заручників у проєкті Кримінального кодексу України дозволяє відзначити їх дискусійність щодо місця цієї норми у Законі про кримінальну відповідальність, що говорять про необхідність більш глибокого дослідження цієї проблеми.

1. Нове захоплення заручників – Україна стає небезпечнішою чи ні? URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/zahoplennya-zaruchnykiv/30764525.html>.

2. Україна в міжнародно-правових відносинах. Боротьба із злочинністю та взаємна правова допомога (Книга перша) .Збірник документів (українською та російською мовами). К.: ЮРІНКОН, 1996. 1176 с.

3. Європейська конвенція з прав людини з поправками, внесеними відповідно до положень Протоколів № 11, 14 та 15. URL : https://www.echr.coe.int/Documents/Convention_UKR.pdf.

4. Акімов М.О. Кримінально-правова характеристика захоплення заручників за законодавством країн Балтії. *Журнал європейського і порівняльного права*. 2020. Вип. 12/1-2. С. 62–

65. URL: <http://journals.iir.kiev.ua/index.php/pravo/article/viewFile/4010/3658#page=62>.

5. Емельянов В.П. Терроризм – как явление и как состав преступления. НИИ изучения проблем преступности Академии правовых наук Украины. Харьков: Право, 1999. 269 с.

Любов МІРОШНІЧЕНКО

доцент кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін,
кандидат філологічних наук, доцент

Олена ХМАРА

студентка ННІ права та інноваційної
освіти Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна)

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ГЕНДЕРНОЇ ДИСКРИМІНАЦІЇ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ ПРОЦЕСІВ

На сьогодні досить актуальним питанням є вирішення гендерної нерівності жінок та чоловіків, а також створення певних засобів щодо запобігання дискримінації осіб різної статі. Аналізуючи цю проблему, варто поміркувати над шляхами вирішення її. З метою зменшення гендерної нерівності в країні, необхідно звернути увагу на сучасне виховання саме молоді. Досить доречним буде концепт упровадження гендерної освіти в освітній процес.

Мета роботи полягає в дослідженні актуальності гендерної освіти в

контексті сучасних освітніх процесів, у визначенні причин впровадження гендерної освіти та у вирішенні ймовірних проблем під час гендерного виховання в освітньому процесі.

У сучасному світі актуально постає питання щодо гендерних проблем в суспільному житті. Низка науковців цікавились дослідженням зазначених проблем, а саме: Н. Самойленко, І.Грабовська, Т. Талько та ін. Варто зазначити, що часто можна спостерігати певну дискримінацію в різних життєвих ситуаціях та сферах суспільства. Зокрема, це трудові відносини, освітній процес, домашнє насильство, побутові сфери життя. Дискримінація є досить поширеним порушенням прав людини, адже це є обмеження певних прав і свобод за ознаками статі. Особливо часто дискримінація відбувається відносно жінок. Це проявляється у проблемах працевлаштування, кар'єрного зросту, домашніх побутових справах. Зокрема існує стереотип, що жінка – це лише домогосподарка, а «її місце на кухні». Саме для вирішення цієї проблеми поступово створюються гендерні організації, спілки, захист жертв гендерної дискримінації на законодавчому рівні аби розвинути свідомість громадян з гендерного питання, розповсюдити інформацію та запобігти подальшій дискримінації.

Саме тому вважливо починати гендерне виховання з молоді: школярів, студентів. Наказом Міністерства освіти і науки України від 10. 09. 2009 р. №839 затверджено «План заходів з впровадження принципів гендерної рівності в освіту» [1], відповідно до нього й розпочалось становлення гендерної освіти як елементу освітнього процесу, а також встановлення рівності між особами різної статі в умовах отримання освіти.

Головною причиною впровадження гендерної освіти є відсутність гендерного балансу в різних суспільних галузях. Наразі рівень обізнаності українців щодо гендерної освіти, вимог українського законодавства та подолання гендерних стереотипів дуже низький і залишає бажати кращого [2]. Окрім цього, у підсвідомості ще залишається радянське мислення громадян, яке зумовлює безліч нав'язаних гендерних стереотипів і ролей як для жінок, так і для чоловіків. Людей похилого віку складно перевиховати, адже це вже повністю сформовані особистості, а от виховання молоді з гендерних питань значно прискорить процес ліквідації дискримінації та забезпечення гендерної рівності в Україні. Адже їхнє мислення як особистості буде розвиватися без сформованих раніше стереотипів, і те саме вони будуть передавати своїм нащадкам, доки не підвищиться гендерна свідомість та обізнаність. Українське суспільство має усвідомити теперішню реальність, а не сидіти у своєму ізольованому минулому [3].

На нашу думку, впровадження гендерної освіти та виховання молоді вирішить низку проблем, а саме: зруйнує традиційну систему гендерної стратифікації, різко послабить популяризацію жіночих та чоловічих соціальних ролей, нівелює принципові розбіжності в нормах поведінки осіб різної статі, трансформує шлюбно-сімейні стосунки та зменшить випадки

домашнього насильства відносно гендеру, змінить соціокультурні стереотипи маскулінності та фемінності, урівноважить та збалансує кількість чоловіків та жінок у трудових відносинах, забезпечить рівні права та можливості не тільки на законодавчому рівні, але й у соціумі, а також припинить дискримінацію за ознакою статі.

Отже, логіка наших міркувань підводить до наступних висновків, враховуючи все вище перераховане, варто зазначити, що гендерна освіта є досить актуальною і навіть необхідною, адже допоможе пришвидшити процес забезпечення гендерної рівності та нівелювати будь-які види дискримінації, а впровадження гендерного виховання в освітній процес – згодом вирішить і низку проблем, які впливають на цей процес.

1. Самойленко Н. І. Роль гендерного виховання у формуванні особистості школяра. URL: <https://dnmcp.com.ua/sites/default/files/inline-images/2018-10/2018-10-09-1/prava/>.

2. Гендерна освіта в Україні: куди рухаємося? URL: https://zmina.info/articles/genderna_osvita_v_ukrajini_kudi_ruhajemosjia.

3. Грабовська І., Талько Т. Гендерна освіта у вишах України перед новими інтелектуальними викликами сьогодення. URL: http://tnpu.edu.ua/vyhovna%20robota/2020__final__Zbirnyk%20tez_Gender.pdf.

Андрій САМОТУГА

доцент кафедри загальноправових дисциплін Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ (м. Дніпро, Україна), кандидат юридичних наук, доцент

ПРИНЦИП ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА У СВІТЛІ ПОЛОЖЕНЬ КОНСТИТУЦІЙНОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ

Прийнята 1996 р. Конституція незалежної України одними із ключових гарантій організації державного і суспільного життя проголосила дію принципу верховенства права [1]. Незважаючи на те що Основний Закон містить звужене трактування цього принципу (вища юридична сила Конституції, пряма дія її норм та гарантування людині й громадянину звернення до суду безпосередньо на підставі Конституції), при цьому, згідно з теоретиками-класиками й сучасними дослідниками, основним джерелом права є не норми конституції (тобто писаного, позитивного права), а природні права людини, засновані на ідеях свободи, гідності й справедливості. Звідси, право має протистояти деспотичній владі, частково обмежуючи іноді її надмірні дискреційні повноваження. Також класична теорія загального права була викладена англійським теоретиком природного